

УДК 347.4

ПРАВА ТА ОBOB'ЯЗКИ СТРАХОВИКА ЗА ДОГОВОРОМ СТРАХУВАННЯ

Студ. С.О. Головков, гр. БП-2-16

Студ. Г.Л. Амбруш, гр. БП-1-16

Науковий керівник доц. А.А. Телестакова

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою даного дослідження є встановлення особливостей здійснення прав та виконання обов'язків сторонами договору страхування.

Завданням дослідження є аналіз змісту договору страхування.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що впливають з договору страхування. Предметом дослідження є права та обов'язки страховика за договором страхування.

Результати дослідження. Теоретичну основу для дослідження прав та обов'язків страховика в договорах страхування склали праці таких науковців як Шевченко Я.М., Говорушко Т.А., Телестакова А.А., Н. Міловська та інших.

Відносини, що виникають між особами, які зацікавлені у страхуванні свого життя, майна та інших майнових інтересів, страхувальниками з одної сторони та особами які здійснюють страхування (страховиками), - з іншої, врегульовуються договорами страхування.

На сьогоднішній день правове регулювання страхових відносин здійснюється одночасно Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, Законом України « Про страхування » та іншими нормативно-правовими актами, не всі норми яких є взаємоузгоджені.

Відповідно до ст. 979 Цивільного кодексу України за договором страхування одна сторона (страховик) зобов'язується у разі настання певної події (страхового випадку) виплатити другій стороні (страхувальникові) або іншій особі, визначеній у договорі, грошову суму (страхову виплату), а страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі та виконувати інші умови договору.[1]

Цивільний кодекс України визначає страховика, як юридичну особу спеціально створену для здійснення страхової діяльності та яка одержала у встановленому порядку ліцензію на здійснення страхової діяльності(ч.1 ст. 984).

Відповідно до Закону України «Про страхування» страховиками визнаються фінансові установи, які створені у формі акціонерних, повних, командитних товариств або товариств з додатковою відповідальністю, і здійснюють страхову діяльність на підставі відповідної ліцензії. Як зазначає В.М Никифорак, на відміну від майнового та особистого страхування, окремі види яких вимагають отримання спеціальної ліцензії, на всі види страхування відповідальності видається одна загальна ліцензія[2].

Оскільки договір страхування є двостороннім, у кожній із його сторін виникають права та обов'язки. Важливо, що права однієї сторони співвідносяться з обов'язками іншої сторони таким чином, що відповідному обов'язку страховика кореспондує відповідне право страхувальника, і навпаки.

Згідно з чинним законодавством, страховик за договором страхування зобов'язаний:

- ознайомити страхувальника з умовами та правилами страхування;
- протягом двох робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасного здійснення страхової виплати страхувальнику;

• при настанні страхового випадку здійснити страхову виплату у передбачений договором строк.

Умовами договору страхування також можуть бути передбачені також інші обов'язки страховика.

Страховик має право відмовити у страховій виплаті у разі навмисних дій страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, якщо вони були спрямовані на настання страхового випадку. До таких дій не належать дії, пов'язані із виконанням громадянського чи службового обов'язку вчинені у стані необхідної оборони або щодо захисту майна, здоров'я чи ділової репутації [3].

Відповідно до п.3 ч. 1 ст. 26 Закону України «Про Страхування» підставою для відмови страховика у страховій виплаті є також подання страхувальником завідомо неправдивих відомостей про предмет договору страхування або про факт настання страхового випадку. При цьому необережне надання зазначеної інформації не є підставою для відмови для відмови у страховій виплаті .

Страховик зобов'язаний не розголошувати відомостей про страхувальника та його майнове становище, крім випадків встановлених законом. У даному випадку йдеться про відомості, які становлять таємницю страхування, тобто такі що можуть бути віднесені до особистої, сімейної, службової, комерційної чи іншої таємниці, яка є предметом правової охорони [1].

Висновки. Страховик займає особливе місце в договірному страховому правовідношенні, оскільки саме з його діями пов'язано досягнення основної мети, за ради якої таке правовідношення виникає, виплати певної суми в розмірі та у випадках, передбачених у договорі.

В межах договору страхування інтерес кожної сторони може бути задоволений лише шляхом задоволення інтересу іншої сторони, а це, в свою чергу породжує загальний інтерес сторін до укладання договору і його належного виконання.

Всі ці елементи потребують аналізу, дослідження та модернізації законодавства в сучасних реаліях.

Ключові слова: договір, договір страхування, страховик, права та обов'язки сторін,

ЛІТЕРАТУРА

1. Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№40-44. Ст. 356
2. Про страхування : Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 18. Ст. 78
3. Говорушко Т. А. Страхові послуги: навч. посіб. / Т. А. Говорушко. – К. : Центр навчальної літератури, 2010. – 400 с
4. Телестакова А.А. Правове регулювання відносин з надання послуг / навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 160 с.
5. O. Getmates, A. Matviichuk, D. Korobtsova, A. Kotlyar, A. Telestakova Financial and legal guaranteeing of medical insurance in Ukraine / Telestakova A.A. // Georgian medical news. - 2018. - 149-154.